

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 264/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2006 predbežne prerokoval sťažnosť L. Š., P. a J. Š., P., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na priaznivé životné prostredie, základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov, základného práva na informácie, ako aj práva pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mesta P., a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. Š. a J. Š. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. júla 2006 doručená sťažnosť L. Š., P. a J. Š., P. (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia ich základného práva na priaznivé životné prostredie, základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov, základného práva na informácie, ako aj práva pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dodatkový protokol“) postupom mesta P.

Z obsahu podania sťažovateľov vyplýva, že občan P. O. F. postavil v P. bez ohlásenia a povolenia príslušných úradov stavbu „betónový múrik“, a to tak, že podzemnou a nadzemnou časťou ho oprel o susedný dom vo vlastníctve sťažovateľov. Stavba je postavená čiastočne aj na pozemkoch, ktoré mu nepatria. Stavebník pri výstavbe zničil verejnú zeleň, zahádzal verejnú šachtu, ktorú odvtedy nemožno využívať. Zamedzil tiež prístup na pozemok sťažovateľov z verejnej komunikácie, výrazne sa zhoršilo životné prostredie v rodinnom dome, v prípade trvalého užívania príslušných miestností došlo aj k ohrozeniu zdravia.

Mesto P. (primátor) rozhodnutím číslo: 2.12-06-8883-03/54420 zo 6. augusta 2003 nariadilo vlastníkovi stavby O. F., P., odstránenie stavby betónového múrika s dreveným opločením, postavený na nehnuteľnosti parcelné číslo 5510/1 (miestna komunikácia) a uložil mu v tejto súvislosti celý rad povinností smerujúcich k dodržaniu všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, ochranu práv a právom chránených záujmov účastníkov konania a k úprave životného prostredia. Toto rozhodnutie bolo na základe odvolania stavebníka zrušené Krajským stavebným úradom v T. rozhodnutím č. KSÚ 2004/138-2/MŠ zo 17. februára 2004 a vrátené mestu P. na nové prerokovanie a rozhodnutie, ktoré 6. mája 2004 začalo konanie o povolení drobnej stavby, ktoré však bolo 19. januára 2005 rozhodnutím č. 2.4.3-07-7735-2004 prerušené na 30 dní a 5. apríla 2005 prerušené na 60 dní za účelom predloženia potrebných dokladov na rozhodnutie (geometrický plán stavby a doklad o práve k pozemku a stavbe).

Mesto P. vydalo pod č. 2.4.3-06-1925-2006 z 19. júna 2006 oznámenie o začatí nového konania vo veci dodatočného povolenia stavby „betónový múrik“ na základe rozhodnutia Krajského stavebného úradu v T., číslo KSÚ 2006/146-5/Mš z 24. januára 2006 (právoplatné 6. marca 2006) a nariadilo na 30. jún 2005 (správne 2006) ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním, na 28. júl 2006 konanie na odstránenie nedostatkov, ktoré sa neuskutočnilo, čo považujú sťažovatelia za ďalšie porušenie ich práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Sťažovatelia sa na priet'ahy v konaní sťažovali na Okresnej prokuratúre v P., ktorá uznala sťažnosť za dôvodnú.

Príslušný stavebný úrad v P. podľa sťažovateľov ich vec dlhodobo rieši spôsobom, ktorý sa vyznačuje sústavným porušovaním zákona, predpisov a nariadení, priet'ahmi, procesnými a vecnými chybami, nezákonnosťou spočívajúcou v nečinnosti, ignorovaní výsledkov šetrenia regionálnym úradom verejného zdravotníctva, nedodržiavaním ustanovení stavebného zákona. Z toho im vznikajú sústavné problémy, časová záťaž, stresy, nutnosť odvolávať sa na rôzne organizácie.

Sťažovatelia preto požadujú vysloviť porušenie označených základných práv a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 76 000 Sk, ktoré odôvodnili takto:

„Vychádzame z toho, že každý má právo na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu, alebo verejnej správy. Toto právo je zaručené čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

Z takýchto postupov nám vznikli škody a potreby:

- *Účasť na jednaniach, ktoré zpravidla nevedli k žiadnemu reálnemu záveru, veľké, zbytočné časové zaťaženia.*
- *Účasť na jednaní, keď sa stavebník bezdôvodne nedostavil, nesplnilo to žiadny účel, úradný postup bol neadekvátny, bolo len ďalšie jednanie.*
- *Štúdium zákonov, predpisov, konzultácie, za účelom získavania prehľadu, k príprave podkladov a obrane proti nesprávnym postupom.*
- *Vypracovanie množstva rozborov, podkladov, korešpodencie, odvolaní sa na mesto P., KSÚ T., prednostu mesta, prokuratúru a pod, cca 42 dokumentov.*
- *Korešpodencia a zorganizovanie kontroly stavby a jej negatívnych dôsledkov regionálnym úradom verejného zdravotníctva.*
- *Náklady na písanie materiálov, rozmnožovanie, poštovné, cestovné, telefonáty.*
- *Zníženie kvality životného prostredia, negatívne hygienické dôsledky v miestnostiach domu.*
- *Potreba sústavného vetrania, čistenia, zvýšeného vykurovania priestorov domu.*

- *Duševné problémy, stresy z dôsledkov dlhodobu protizákonných a nesprávnych úradných postupov.*“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 44 ods. 1 ústavy každý má právo na priaznivé životné prostredie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 1 Dodatkového protokolu má každá fyzická alebo právnická osoba právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. K namietanému porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

Sťažovatelia namietajú porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom mesta P. v konaní o dodatočnom povolení stavby „betónový múrik.“.

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy a podľa § 244 ods. 3 druhej vety OSP sa postupom správneho orgánu rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Ak teda sťažovatelia tvrdia, že nečinnosťou alebo neprimerane pomalým konaním, resp. nesprávnym a nezákonným rozhodnutím o prerušení predmetného konania mesta P. ako správneho orgánu bolo porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, môžu sa ochrany svojho práva domáhať prostredníctvom žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 250t OSP pred všeobecným súdom, čo vylučuje právomoc ústavného súdu (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde) v uvedenej veci.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľov v tejto časti odmietol už na jej predbežnom prerokovaní pre nedostatok svojej právomoci (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2. K namietanému porušeniu práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu

Porušenie svojho práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu vidia sťažovatelia v tom, že ich nehnuteľnosť je uvedenou nedovolenou stavbou už 9 rokov poškodzovaná a jej užívanie, prístup k nej i jej opravy sú obmedzené alebo nemožné.

Ochrana sťažovateľmi označeného práva patrí podľa čl. 142 ods. 1 ústavy do rozhodovacej právomoci všeobecných súdov, ktoré spory a iné právne veci vyplývajúce z občianskoprávných vzťahov prejednávajú a rozhodujú v zmysle ustanovenia § 7 OSP v občianskom súdnom konaní.

Sťažovatelia sa teda ochrany vyššie označeného práva môžu domáhať v občianskom súdnom konaní a v prípade nespokojnosti s rozhodnutím uvedeného súdu aj využitím opravných prostriedkov v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Ústavný súd preto aj v tejto časti sťažnosť sťažovateľov odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

3. K namietanému porušeniu základného práva na priaznivé životné prostredie podľa čl. 44 ods. 1 ústavy

Porušenie základného práva sťažovateľov na priaznivé životné prostredie spájajú sťažovatelia s realizáciou stavby stavebníka, ktorá zhoršuje podľa ich názoru životné prostredie v ich rodinnom dome. Dlhodobé riešenie problému „*príslušným stavebným úradom*“ v P. je hlavným argumentom, ktorý odôvodňuje porušenie tohto ich základného práva, ako aj procesné a vecné chyby a nezákonnosť konania. Absentujú však argumenty, ktoré by zakladali príčinnú súvislosť medzi postupom mesta P. v danom prípade ako správneho orgánu a možným porušením namietaného základného práva sťažovateľov. Z tohto dôvodu ústavný súd odmietol túto časť sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

4. K namietanému porušeniu základného práva na informácie

Sťažovatelia pri výpočte namietania porušenia ich základných práv uvádzajú aj porušenie ich základného práva na informácie, avšak bez toho, aby uviedli, v čom vidia porušenie tohto ich základného práva a či namietajú porušenie základného práva podľa čl. 26 alebo podľa čl. 45 ústavy. Neuvádzajú, ktorý orgán verejnej správy sa mal tohto porušenia a akým spôsobom dopustiť, a preto ústavný súd aj túto časť sťažnosti odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť.

Sťažnosť nespĺňa ani zákonom predpísané náležitosti. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti pre nedostatok právomoci a pre zjavnú neopodstatnenosť ústavný súd sťažovateľov na ich odstránenie nevyzýval a sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2006